

Bezwarencommissie Functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs:

De heer ***, wonende te ***,
hierna te noemen "appellant"

tegen

Stichting Scholengroep Christelijk Onderwijs, gevestigd te ***, schriftelijk vertegenwoordigd door de heer C. ***, lid College van Bestuur ,
hierna te noemen "verweerster".

1) Verloop van het geding

Op 20 mei 2005 heeft verweerster appellant een benoeming aangeboden in de functie van Docent LB. Appellant tekent tegen deze benoeming bezwaar aan bij de Interne Bezwarencommissie op 12 juni 2005. De Interne Bezwarencommissie heeft zitting gehouden op 5 september 2005 en op 5 september 2005 aan verweerster geadviseerd om de bestreden beslissing in stand te laten.

Verweerster neemt daarop een nieuw besluit op 29 september 2005 met handhaving van de benoeming in de functie van Docent LB. Op 9 oktober 2005 heeft appellant een bezwaar ingediend bij de Bezwarencommissie Functiewaardering voor het Christelijk en Algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs ("de Commissie"). Verweerster heeft de Commissie een verweerschrift gestuurd op 20 oktober 2005. De zitting vond plaats op 14 februari 2006. Bij de zitting waren aanwezig: appellant zelf, en namens verweerster alleen schriftelijk de heer C. ***, lid van het College van Bestuur van het .

2) Standpunt van appellant

Het bezwaar van appellant richt zich primair op de procedure. Bij zijn sollicitatie in 2003 is gesproken over zijn perspectieven voor wat betreft de salariering. Dit gesprek vond plaats met de voorganger van de huidige directeur. Het vertrekpunt voor appellant zoals dat volgde uit het gesprek was dat hij er wat betreft salaris op vooruit zou gaan, ook al zou dat op termijn zijn. Appellant was ervan op de hoogte dat FUWA-VO speelde maar had toch de indruk dat mensen met een 1e graads bevoegdheid, die in de bovenbouw werken, meer zouden verdienen. Appellant geeft aan dat hij zijn verhaal bij de Interne Bezwarencommissie goed heeft kunnen doen, maar betreurt het dat de Interne Bezwarencommissie aangeeft dat toezeggingen die gedaan zijn in het verleden "niet des Commissies zijn". Appellant betreurt het dan ook dat het nieuwe besluit van verweerster een gebrekkige motivatie bevat. Volgens appellant moet er een uitspraak komen waarin recht gedaan wordt aan zijn klacht.

3) Standpunt van verweerster

Het standpunt van verweerster zoals dit uit de stukken is af te lezen luidt als volgt. Verweerster heeft geen kennis van de afspraak waarop appellant doelt en kan de kwalificatie daarvan dan ook niet delen. Verweerster geeft tevens aan dat daadwerkelijke afspraken over een hogere salariering schriftelijk worden vastgelegd, juist om onduidelijkheden over de kwalificatie van een

gesprek hieromtrent te voorkomen. In dit geval zijn geen schriftelijke afspraken gemaakt. Tenslotte geeft verweerster ook aan dat het gesprek met de leidinggevende waarop appelland doelt heeft plaatsgevonden in een periode waarin volstrekt nog niet duidelijk was welke betekenis FUWA-VO voor verweerster en haar werknemers zou hebben. Ook als enige mededeling in die richting gedaan zou zijn zou dit daarom alleen in een context van mogelijkheden kunnen zijn gedaan. Van een afspraak kan derhalve niet worden gesproken.

Verweerster bevestigt dat het beleid inzake het nieuwe functiewaarderingsstelsel afwijkt van dat uit het verleden (waarbij een eerste graads bevoegdheid wel recht gaf op een hogere functie), maar dat dit in goed overleg met de MR is gedaan.

4) Ontvankelijkheid van het beroep

Tegen het bestreden besluit staat bezwaar open bij de Commissie en het bezwaar is tijdig ingesteld. Appelland dient dan ook in zijn bezwaar ontvankelijk te worden verklaard.

5) Overweging van commissie

Het bezwaar van appelland is gericht tegen de gevoerde procedure. Appelland betwist niet dat andere kandidaten voor de functie van Docent LC beter gekwalificeerd zijn maar acht het redelijk en billijk dat rekening gehouden wordt met eerdere afspraken. De Commissie wordt derhalve gevraagd om een waardering van een volgens appelland mondeling gemaakte afspraak voor het inschalen in een hogere functie met de invoering van FUWA-VO. Hierbij merkt de Commissie op dat eveneens ter discussie staat in hoeverre – als de hoedanigheid van de betreffende afspraak kan worden vastgesteld – een afspraak, schriftelijk of mondeling gedaan, relevant is voor een beoordeling van een procedure in het kader van FUWA-VO.

De Commissie stelt vast dat voorzover er sprake is van een afspraak deze niet op schrift is gesteld. Het niet op schrift stellen van afspraken maakt het zowel voor de opvolgende leidinggevende bij een werkgever als onderhavige Commissie niet eenvoudig om daarmee rekening te houden. Belangrijke vraag bij een beoordeling van de betreffende afspraak is namelijk in hoeverre de verwachtingen die appelland had begrijpelijkerwijs zijn terug te voeren op bepaalde uitspraken van de toenmalige vertegenwoordiger van verweerster. Door het ontbreken van een schriftelijke afspraak is niet duidelijk vast te stellen of de verwachting van appelland ook gerechtvaardigd was. Derhalve zijn voor dit bezwaar onvoldoende gronden gevonden om deze aanspraak op een afspraak ook te kunnen kwalificeren als een afspraak.

Echter, ook als de bedoelde uitspraak wel schriftelijk zou zijn vastgelegd is het de vraag in hoeverre dat een aanspraak oplevert waarover de Commissie zich zou kunnen buigen. De Commissie heeft namelijk tot taak om een bezwaar betreffende een functietoekenning op basis van het stelsel van FUWA-VO te beoordelen naar redelijkheid en billijkheid conform de CAO. Daarbij houdt de Commissie rekening met het door een werkgever met toestemming van de MR aangenomen invoeringsplan en de op basis daarvan gevolgde procedure en toegekende functie. De zaak die appelland aandraagt dateert van voor het met de MR overeengekomen invoeringsplan en zou derhalve, ook indien er sprake zou zijn geweest van een schriftelijke afspraak, geen zaak zijn geweest die past binnen de bevoegdheid van de Commissie omdat er geen relatie is met een door werkgever op te stellen invoeringsplan en het stelsel van FUWA-VO. Indien een dergelijke afspraak aantoonbaar is staan andere rechtsgangen open.

De Commissie verklaart het bezwaar ongegrond. Dit is op grond van artikel 5.5 derde lid, onder c, van de CAO-VO 2003-2005 / op grond artikel 5.3 vierde lid van de CAO-VO 2005-2006 een voor werkgever en werknemer bindende uitspraak.

Aldus gedaan te Zwolle, op 14 februari 2006 door de heer drs. H. Koelewijn (voorzitter), de heer drs. A. Ossewaarde en de heer P. Voskamp, in aanwezigheid van de heer mr. M. Matthijsen als griffier.